TUNTURILATU 4/2015

Raija Beutler

Pirjo Paloheimon ihana aamu Tappurilla.

Tähän voisi tottua

5

Raimon ajasta Karin aikaan 4

Saame esillä Turussa 4

Rääthyyn uutta väkeä 6-7

Usvassa eteenpäin 12

PUHEENJOHTAJALTA

Ikuisesti tunturilatulainen

Neljä viikkoa kestänyt katkos nettisivujen näkymisessä ja käytössä johtui johtokunnan virhearvioinnista.

Huittisten Huiman ylläpitämät Tunturiladun nettisivut irtisanottiin johtokunnan päätöksen mukaisesti 31.8. alkaen, mutta ei aukottomasti varmistettu, että uudet sivut olisivat käytettävissä syyskuun alusta alkaen.

Korjaus saatiin aikaan siten, että nettisivu-uudistus eriytettiin olemassa olevasta tiedotus- ja tapahtumasivuista sekä sovittiin Huiman kanssa entisten sivujen palauttamisesta näkyville ja käyttöön tämän vuoden loppuun saakka.

Nettisivujen uudistaminen jatkuu, mutta ei häiritse totuttua sivujen käyttöä.

Suuresssa maailmassa organisaation ylimmällä portaalla istuva on vastuussa kaikesta, niin myös Tunturiladussa.

Tapahtuneesta otan täyden vastuun, sillä en seurannut riittävän tarkasti uudistuksen etenemistä.

***

Syyskokous- ja susiaisviikonloppu Rantasalmella oli täysosuma.

Paikka oli uteliaisuutta herättävä, erikoinen ja juuri sopiva tunturilatulaisille. Kun lisätään tunnelma, mahtavat sääolot myrskyineen ja auringon paisteineen, ohjelma ja njealljeläisten vieraanvaraisuus, voin vain sanoa suureen ääneen KIITOS.

***

Tunturiladun uudistuminen jatkuu, mikä on hyvä asia.

Vuosikokouksessa valittiin uudeksi puheenjohtajaksi **Kari Halinen** ja johtokuntaan **Tuula Kirjonen**, **Hannu Liljamo** ja **Paul Pakarinen**. Teille kaikille toivotan onnea ja voimia työskennellä Tunturiladun hyväksi. Ennusmerkit ovat positiiviset.

Vuosikokous päätti vähentää johtokunnan jäsenten lukumääräksi 1 + 6. Päätös lisää melkoisesti yksittäisen jäsenen vastuuta ja mielipiteen painoarvoa. Alueellinen edustus myös muuttui, sillä pääkaupunkiseutu jäi ilman edustusta. Johtokunnan esitys jäsenmääräksi oli 1 + 8.

Kokouksesta on erillinen juttu tässä lehdessä.

***

Kiitos johtokunnassa merkittävän työn tehneille **Panu Loisalle** ja **Pentti Vainiolle**, jotka jäävät rivijäseniksi.

Susiaisissa erittäin iloinen asia oli se, että saimme tunturisuden ja outasusien lisäksi jälleen uuden johtajasuden. Onnittelu-ulvonta kajahtakoon. **Pentti Vainion** aloittama ryhtiliike tuottaa edelleen uusia susia.

***

Tässä lehdessä kerrotaan tulevista toimihenkilöiden vaihdoista.

Erinomainen jäsensihteerimme **Tiina Loisa** antaa tilaa henkilökohtaisesta syystä uudelle henkilölle jo tämän vuoden puolella. Vuonna 2017 Tunturiladulla on uusi taloudenhoitaja **Marja-Liisa Mäen** ja uusi toimitusihteeri **Satu Ojalan** tilalla.

Tiina, kun aloitit yhdistyksemme jäsensihteerinä, työmääräsi oli valtava. Otit haasteen vastaan ja suoriuduit siitä erikoisen hyvin. Jaksoit neuvotella jäsenrekisterien yhdistämisestä useita vuosia Suomen Ladun ja Avoinen kanssa, neuvotella, keskustella, etsiä vaihtoehtoja ja taas neuvotella.

Tulosta saatiin ja sen tähden tänä päivänä jäsensihteerin työ on monin verroin helpompaa kuin pari vuotta sitten.

Taloudenhoitajamme Marja-Liisa Mäki on jo pari vuotta sitten ilmoittanut jäävänsä vapaalle juhlavuoden jälkeen. Mallan aikana taloudenhoito ja etenkin kirjanpito on ollut päivittäin ja jopa tunneittain ajan tasalla.

Tunturiladulle on ollut onni saada tunnollinen ja yhdistyksen asioita syvällisesti tunteva ammattilainen rahaliikennettämme hoitamaan. Yhdistyksen ulkopuolinen tekijä, joka ei tunne yhdistyksemme rakennetta, ei pystyisi päivittämään taloustietoja samalla tarkkuudella kuin Malla on tehnyt.

Puheenjohtajan ja johtokunnan työtä on helpottanut se, että on voitu täysin luottaa kirjanpidon ja koko taloudenhoidon olevan varmasti kunnossa. Ensi vuoden aikana Malla antaa vierihoitoa ja perehdytystä uudelle taloudenhoitajalle.

Tiedottajamme Satu Ojala on myös ilmoittanut haluavansa jättää Tunturilatulehden tekemisen juhlavuoden jälkeen. Satu on tehnyt lehteä jo vuodesta 2002, mikä tarkoittaa lähes 700 sivua Tunturilatu-lehteä ja lähes 4000 palstaa. Olemme saaneet nauttia ammattilaisen talkootyöpanoksesta yli kymmenen vuotta.

Ikuisena tunturilatulaisena Sadulla on taito taittaa lehti tunturilatulaisittain. Monet, monet tunturilatulaiset ovat sanoneet minulle monia kertoja, että he odottavat lehden ilmestymistä ja lukevat sen sanasta sanaan. Olen vastaanottanut lehteen kohdistuvia kehumisia myös muilta kuin latulaisilta.

Satu ottaa mielellään ensi vuoden lehtiä toimittaessaan vierelleen uuden toimitussihteerin.

Edellä mainittujen kolmen toimihenkilön lisäksi meillä on myös sihteeri ja kämppäisäntä tekemässä oman tärkeän alansa työtä. Ilman heitä yhdistyksen tekeminen ontuisi todella pahasti. He ovat lupautuneet jatkamaan tehtävissään ja siitä heille suuri kiitos.

Ilman kaikkien toimihenkilöiden työpanosta näin suuren yhdistyksen toiminta lamaantuisi.

***

Juhlavuoden tapahtumia on paljon ja niistä on luettelo tässä lehdessä.

Kullekin tapahtumalle ja tekemiselle on nimetty vastuuhenkilöt. On perustettu juhlavuositoimikunta, jossa johtokunnan päätöksen ja vuosikokouksen puheenvuorojen perusteella toimin vetäjänä.

Ylimääräisenä juhlavuoden tempauksena on tässä lehdessä kutsu jäsenille kirjoittaa oma kertomuksensa **Tuomo Väliahon** keräämään ja toimittamaan kuvalliseen julkaisuun.

***

Kaksi vuotta sitten minut kutsuttiin Tunturiladun pätkäpuheenjohtajaksi.

Parhaani olen yrittänyt ja sikäli tunnen onnistuneeni, että edelleen Tunturilatu on voimissaan ja entistä uudistushakuisempi perinteitä unohtamatta.

Aktiivinen johtokunta, kerhojen tekemä työ omilla paikkakunnillaan ja ennen kaikkea asiansa osaavat toimihenkilöt takaavat Tunturiladulle myönteisen tulevaisuuden.

Kiitos jokaiselle jäsenelle kärsivällisyydestä ja tuesta puheenjohtajan toimea hoitaessani. Kärsivällisyydestä, sillä olen halunnut harkiten tehdä päätökset, koska ”tässä ja heti” tekemisiä voi joutua ja on joutunut korjailemaan.

Siirryn nyt takarivin pölkylle istumaan, mutta seuraan tarkasti yhdistyksemme tekemisiä, sillä olenhan ikuisesti tunturilatulainen.

***

Lokakuussa siirtyi viimeiselle tunturille ovtsilainen **Jukka Torpo**, joka toimi Tunturiladun taloudenhoitajana sekä myöhemmin kämppätoimikunnassa muutaman vuoden ajan. Me tunturilatulaiset muistamme pitkänhuiskean Jukan ja kunnioitamme hänen muistoaan.

***

Nähdään joskus jossain nuotiotulilla !

Raimoi

KANNESTA KANTEEN

Vaeltaen halki Norjan

Luettuaan kirjan voi vain todeta, että uskomattomia veljeksiä!

Ensi vaeltavat 2006–2007 Norjan itäisimmästä pisteestä Vuoremista eli ehkä paremmin tunnettuna Grense Jakobselv Oslon eteläpuolelle Haldeniin ja sitten takaisin pohjoiseen. Jo vaellus pohjoisesta suunnistuspiireissäkin tunnettuun Haldeniin kesti 9,5 kuukautta. Ja takaisin pohjoiseen lähdettiin samana päivänä.

Kirja on todella mielenkiintoinen. Kaksi veljestä, joilla opinnot olivat siinä vaiheessa, että matkaan olisi aikaa, lähtevät vaellukselle, jolle annettiin nimi Erämaaelämys. Ja elämyshän se varmasti oli. Vuodenaikojen, myrskyjen ja upeiden luontoelämysten kokeminen sekä muiden ihmisten kohtaaminen antoivat siihen omat mausteensa.

Lars Monsen ja **Trond Strømsdahl** vaelsivat 22 vuotta aikaisemmin samankaltaisen reitin. Mukava sattuma, että nämä kaksi paria tapasivat veljesten matkan aikana toisensa – missä muualla kuin erämaassa vaelluksella

Kirja kulkee päiväkirjamaisesti ja siinä on kuvattu eri tapahtumia. Mukana on kaksi koiraa ja koiriin liittyviä sattumuksia on paljon. Monipuolinen valokuvakuvitus ja osuvat piirrokset täydentävät ja antavat hienon kuvan pitkästä vaelluksesta.

Vaellusreittien valinta ja ruokavaraston täydentäminen näin pitkällä matkalla vaatii oman osansa. Jo tullessaan etelään he varasivat muonaa paluumatkalle pohjoiseen tiettyihin pisteisiin. Näistä on kirjan lopussa myös aukeaman verran esitetty kiitokset ja paras ruokahuolto tuli omilta vanhemmilta. Ruokaa vaadittiinkin, koska yhteensä matkaa tuli maastot huomioiden ehkä 5000 kilometriä!

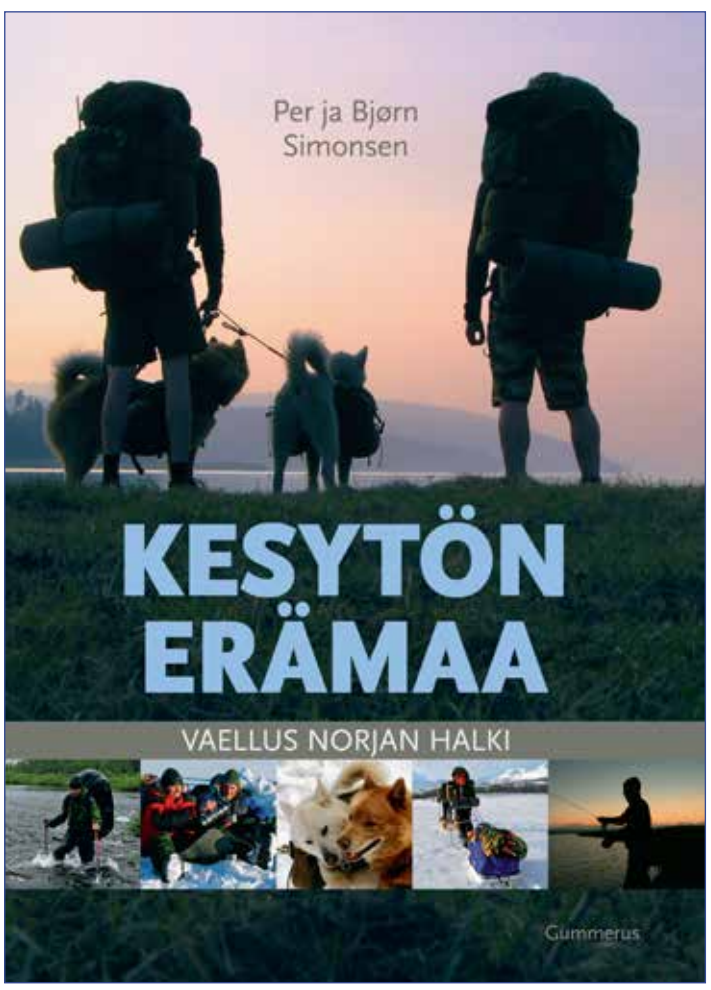
Paluumatkalla pohjoiseen veljekset ”oikaisevat” Suomen kautta. Kilpisjärven kolmen valtakunnan rajapyykiltä Kilpisjärven matkailuhotellille, jossa he tapaavat norjalaisen naiskaksikon, joka vaeltaa Norjan läpi päämääränä Nordkapp. Veljekset matkaavat itään Kautokeinoon ja sieltä Karasjoelle ja Suomen läpi Näätämöön. Yksi tavoite oli vaeltaa Kevon läpi (ilmeisesti kääntäjän virhe, että kansallispuisto), jossa heitä ihmetyttivät tiukat säännöt.

Kokonaisuutena kirjan kieli ja kuvat sekä hyvät kartat tempaavat mukaan nojatuolimatkalle. Kirja kertoo norjalaisesta vaellushalusta ja osaamisesta. Ja myös huumorista. Joulua vietettiin Ruotsin Sarekin kansallispuiston länsipuolella Norjan tuntureilla. Kun ei löydy risuakaaan monen kymmenen kilometrin säteellä, koristeltiin rinkka. Joulumenu oli: marinoitu porsaanpaisti, perunakakkuja, juuressosetta, paistettuja omenaveneitä, luumuja ja kastiketta, sekä kermaa. Koirat päästettiin sisälle ja myrsky pitikin porukan kolme päivää sisällä.

Tässä on kirja, jonka parissa tunturilatulaisella ei tule ikävä ja löytyy sieltä varmasti tuttujakin paikkoja.

Antti Karlin

Simonsen Per ja Bjørn*: Kesytön erämaa – Vaellus Norjan halki. – Gummerus 265 s*

Vahdinvaihto Tunturiladussa

Tunturiladun puheenjohtajana 12 vuotta ollut **Raimo Pahkala** jättää tehtävänsä tämän vuoden lopussa. Raimon saappaisiin astuu **Kari Halinen**, jonka vuosikokous valitsi yksimielisesti Tunturiladun puheenjohtajaksi, kun Raimo ei halunnut viedä asiaa äänestykseen ja vetäytyi ehdokkuudesta.

Raimo Pahkala johti järjestöämme vuodet 2001–2010 ja toiseen otteeseen vuodet 2014 ja 2015.

Millainen mies sitten on tuore puheenjohtaja?

–Asun tällä hetkellä Hyvinkäällä (tosin muutto Karstulaan on suunnitelmissa). Olen syntynyt Helsingissä, mutta nykyään tapaan sanoa, etten ole mistään kotoisin koska olen asunut suuren osan elämästäni muualla.

Milloin ja miksi liityit Tunturilatuun? Mikä oli se sytyttävä kipinä?

–Olin ensi kertaa tutustumassa kaamokseen ja talviajan retkeilyyn lumikenkäillen UKK-puistossa marraskuun lopussa 2008. Sattumalta tapasin siellä **Panu Loisan**, joka oli vetämässä retkeä ja hän kertoi Tunturiladun toiminnasta. Siitä reissusta jäi sellainen kipinä, että tätä tahdon oppia lisää ja liityin samantien Tunturilatuun. Seitsemän vuotta tunturilatulaisena on pian täynnä ja kipinästä on sinä aikana tullut jo roihu!

Missä kerhossa ja miten olet toiminut?

–Alkuaikoina olin Kavtsin jäsen, nykyään pääjäsenyyteni on Kuoktessa. Retkien ja vaellusten lisäksi olen osallistunut talkoisiin ja Kuoktessa myös kerhotoimikuntaan.

Mikä veti sinua puoleesi johtokuntatyöskentelyssä?

–Mahdollisuus oppia tuntemaan paremmin ja laajemmin Tunturiladun toimintaa sekä toimia yhteiseksi hyväksi.

Entä puheenjohtajatehtävissä?

–Edellisen kysymyksen vastaukset pätevät myös tähän. Lisäksi useammalta taholta tulleet pyynnöt ryhtyä tähän tehtävään panivat miettimään, onko minulla annettavaa näin hienon ja pitkäikäisen järjestön hyväksi? Monien keskustelujen jälkeen päätin asettua käytettäväksenne, palvelemaan yhteisöä.

Millainen Tunturilatu sinun mielestäsi nyt on?

–Tunturiladulla on pitkä ja kunnioitettava historia oman erikoisalansa harrastuksen edistäjänä. Tunturilatu on omalla alallaan edelleen merkittävä toimija, jonka kannanottoja odotetaan ja kuunnellaan herkällä korvalla. Toisaalta saamelais- ja Lapin kulttuuri tuntuu jääneen toiminnassa vähemmälle huomiolle.

Mihin suuntaan haluat järjestöämme kehittää?

–Asiantuntijuutta on edelleen syytä vaalia ja terävöittää, toisaalta myös harrastuksen aloituskynnyksen madaltaminen ja markkinointi kaipaavat lisäpanostusta. Arvokeskustelujakin tarvitaan.

Miten tämä kehitystyö tehdään?

–Koulutustoimintaa kaikilla osa-alueilla vahvistaen, verkostoitumalla yli rajojen sekä modernien markkinointikanavien ja viestintävälineiden avulla.

Mikä on sydäntäsi lähinnä oleva toimintamuoto Tunturiladussa?

–Yhteisöllisyys kaikessa toiminnassa; otetaan uudetkin kasvot tervetulleina mukaan retkille, talkoisiin, sauna- ja kerhoiltoihin, toinen toiselta oppien ja auliisti omasta tietopääomasta toisille jakaen.

Miten rentoudut?

–Toisinaan hiljaisuuteen vetäytyen, joskus taas mielimusiikkia kuunnellen.

Mikä on lempimusiikkiasi?

–Musiikkimakuni on muuttunut jonkin verran vuosien varrella. Nykyään lempimusiikkiani ovat ”a cappella” (soitinsäestyksetöntä laulumusiikkia) sekä Pekka Pohjolan – jota fanitan edelleen – manttelinperijän Lauri Porran soololevyt. Sibeliuksen juhlavuoden alussa Lahdessa kantaesitetty Lauri Porran säveltämä konsertto ”Entropia” jäi lähtemättömästi mieleen!

Entä mikä onlempiruokaasi?

–Pastaa eri tavoin valmistettuna, höysteenä mieluiten pinaatti ja fetajuusto sekä tomaatti- tai salsakastike + tietenkin valkosipuli.

Mikä on paras vaellusmuistosi?

–Se, kuinka yhdellä reissulla voi kertakaikkiaan ”hurahtaa” kaamokseen ja talviretkeilyyn. Jäin kerrasta koukkuun.

Mikä on mieluisin vaelluskohteesi?

–Vielä en ole sitä löytänyt, haluan tutustua uusiin maisemiin ja myös eri vuodenaikoina.

Kuka tai ketkä odottavat sinua kotona?

–Puolisoni Tuovi, lapsemme ovat jo lentäneet pesästä.

Mitä tekemällä tuot leivän perheeseesi?

–Vuorottelen kahden eri alan töissä: joukkoliikenteessä bussinkuljettajana ja koulutettajana sekä tietokoneiden parissa ”sekatyömiehenä”.

Seija Lipsanen

Kari Halinen haluaa terävöittää Tunturiladun asiantuntijuutta.

Tunturiladussa siirrytään ensi vuonna Raimon ajasta Karin aikaan, kun Raimo Pahkala luovutti puheenjohtajan nuijan Kari Haliselle.

Kiitos menneistä vuosikymmenistä

Tarinani alkaa varmaan samalla tavalla, kun monella muullakin tunturilatulaisella, ensimmäinen vaellukseni.

Ensimmäinen vaellus syksyllä 1975 Pallas–Hetta -maisemissa, maisemat olivat upeat, mutta taakka, jota kannoin oli raskas, eikä kengissäkään ollut kehumista. Vakaasti vannoin, ei koskaan enää!

Seuraavana keväänä, kun kevätaurinko paistoi, vaivaiset varpaat ja rinkan paino olivat unohtuneet, sama uusiksi, mutta hiihtäen. Kokemukset samoja, tosin suksi lipsui, rinka painoi ja alamäet hirvitti. Jostain syystä kuitenkin veri veti Lappiin, ensin Varkauden Ladun samoojien mukana ja siinä sivussa tuli liityttyä Tunturikerho Njealjeen vuonna 1985.

Muistona liittymisestä, silloisen Njealljen rahastonhoitajan, meidän taiteilijamme suunnittelema jäsenkortti, vahinko ettei sellaisia enää käytetä. Monet vaellukset, talvella ja kesällä ovat sen jälkeen jääneet muistojen kirjaan.

Aika kultaa muistot, vanha sanonta pitää paikkansa. Yksi mieleen jäänyt hauska muisto on vaellukselta, kun Sevettijärven Partakosta Kiilopäälle vaelsimme. Herrasmies Veikko pahkan puun kupeesta allekirjoittaneelle irrotti, eikä ihan pientä. Kuljetin pahkaa aikani ahkiossa, mutta kun keli petti ja pahka painoi, niin viskasin sen ahkiostani hankeen ja sanoin, että nyt riitti.

Makeat naurut sain palkaksi, aikansa naurettuaan Veikko siirsi pahkan omaan ahkioonsa. Veikko ei kauan sitä kuljettanut vaan jätti seuraavalle autiotuvalle muistoksi meistä, etelän hurahtaneista vaeltajista.

Oinosen Esko tavoilleen uskollisena yritti vielä saada minut lankeamaan ja pahkan ahkiooni ottamaan, mutta turhaan! Muistaakseni Alempi-Kiertämäjärven autiotupa oli se, jonne pahka jäi odottamaan uutta onnellista omistajaansa.

Tunturikerho Njealljen puheenjohtajuutta kesti 14 vuotta ja siinä sivussa 8 vuotta Tunturiladun johtokuntaa. Monesti olen miettinyt, että mikä saa jatkamaan vuodesta vuoteen, totean, ne ihmiset, jotka toimivat tunturikerhossa ja –ladussa. Raimo Pahkalan puhe syyskokouksessa, jossa Hän sanoi, että Tunturilatu on ollut yksi Hänen lapsistaan, kuvaa hyvin sen minkä me kaikki vanhat tunturilatulaiset allekirjoitamme.

Voin hyvin yhtyä Raimon pitämään puheeseen, se on kuulunut jollain tavalla jokaiseen päivään myös minulle siitä saakka, kun aloitin kerhomme puheenjohtajana vuonna 2001.

Luin vanhaa Länsi-Savon lehtileikettä 18.1.1970, jossa oli kirjoitus Tunturikerho Njellän perustamisesta Mikkelissä. Kerhon toiminta-alue on Suur-Savo, kerhon jäseneksi pääsee toiminta-alueella asuva “aatteelle vihkiytynyt” henkilö, josta samalla tulee Tunturiladun jäsen. Kerho ei peri jäsenmaksua. Tunturiladun jäsenmaksu on vuosittain 7 markkaa. Kerhon nimeksi oli päätetty perustamiskokouksessa Njellä. Vuoden 1984 aikana toimintakertomuksen mukaan on keskusteltu nimen muuttamisesta, joka sitten syyskokouksessa muutettiin Njealljeksi.

Vanhoja Pekka Huttusen haastatteluja kuunneltuani, selvisi nimen vaihtamisen syy.

Lea Sarkeala

Susipannu muistuttaa minua päivittäin menneistä vuosikymmenistä.

Pekka kertoi lapin miehen kysyneen, että mitä se tuo nimi Njella tarkoittaa. Pekan selvitykseen Njellan olevan saamea ja tarkoittaa neljä, totesi lapin mies “ei se ainakaan meijän saamenkielellä ole, jos vaikka kolttien”!

Ykin sillan talkoot, jotka hyvin monet muistavat lienee se, missä silloinen Tunturiladun puheenjohtaja Yrjö Pitkänen kylvi siemenen Tunturikerho Njellän perustamisesta ja Pekka Eilan kanssa laittoi ajatuksen keväällä 1969 Tunturiladun kuvaillassa itämään.

Susipannu, jonka sain syyskokouksessa muistuttaa jatkossakin minua jokainen päivä Tunturiladusta ja Tunturikerho Njealljestä. Lämpimät kiitokseni muistamisesta ja iloista toiminnallista tulevaa juhlavuotta.

Lea Sarkeala
X-Kellokas

Nuvvusjohkan taiteilijan arvoitus

”Miksi sinä täällä tunturissa istut?”

Tällaisen kysymyksen kuulimme tehdyn yli kolmekymmentä vuotta sitten lähellä Karigasniemeä tunturissa. Syyskuisena lauantaiaamuna seitsemän Owlan jäsentä aloittivat matkan kahdella autolla kohti Susi-Kiisaa viettämään Owlan kerhoviikkoa.

Sunnuntaina lähdimme päiväretkelle kivuten Susi-Kiisan vastakkaista rinnettä. Kävimme katsomassa tunturissa olevia kivipaaseja sekä hehkuvaa, keltaista ruskaa. Hyvässä säässä ruokailimme rinteellä, josta oli näkymä Nuvvusjohkalle, jolle laskeuduimme tauon jälkeen ajatuksena käydä jälleen katsomassa joen varrella olevan taiteilijan asumusta.

Näin olimme kuulleet, että rakennukset omistaisi joku taiteilija. Olimme laskeutuneet liian pitkälle Nuvvusjoen rantaan sillä emme löytäneet etsimiämme rakennuksia.

Päätimme palata Susi-Kiisalle pitkin jokivartta kohti Nuvvusta. Käveltyämme etsimämme rakennukset tulivat esille rinteessä vasemmalla. Nousimme rakennusten pihapiiriin.

Vietettyämme hetken aikaa keskustellen niin punainen ovi aukesi ja rakennuksessa toukokuun loppupuolelta lähtien kesää viettänyt **Suvituuli Louhi** tervehti meitä. Hän suunnitteli lähtevänsä seuraavana päivänä takaisin Lohjalle, jossa hän asuu.

Hän kertoi jääneensä eläkkeelle kolme vuotta sitten ja viettäneensä koko kesän Nuvvusjoen varrella. Kerran viikossa hän kävi autollaan Utsjoella kaupassa. Ellei käynti onnistunut huonon sään vuoksi niin hän kertoi että hänellä on Nuvvuksessa olevan autonsa peräkontti täynnä säilykkeitä.

Kesän aikana hänellä on ollut seurana lukuisa määrä harmaakuvemyyriä, jotka eivät pyri sisälle rakennukseen. Juolukka on ollut ainoa marja, jota on ollut runsaasti kerättävissä. Sieniä on löytynyt huonosti.

Utelimme onko hän se taiteilija, jonka olemme ymmärtäneet omistavansa nämä rakennukset. Hän kielsi ja kertoi äitinsä **Sirkka Louhen** rakennuttaneen asumukset **Jouko Laitilla**. Laiti toimii edelleen Nuvvoksessa yrittäjänä tuotteenaan Tenojoen vene.

Suut makeaksi.

Suvituuli kertoi äitinsä löytäneen rakennuspaikan istuessaan tunturissa Karigasniemen lähellä. Hän oli vastannut iäkkään lappalaisnaisen kysymykseen haluavansa ostaa maata voidakseen asua rakastamillaan tuntureilla Lapissa. Tähän iäkäs nainen oli vastannut ”Osta sinä maata minulta”. Näin löytyi rakennuspaikka Nuvvosjohkan varrelta.

Päärakennus on nimetty saamenkieliseksi taiteilijan tyttären nimestä Suvituuli. Sirkka Louhi oli vielä joitain vuosia sitten viettänyt kesänsä Nuvvoksessa, mutta menehtynyt jo saman vuoden aikana lyhyen sairauden jälkeen.

Taiteilijan töitä.

Jouluakin oli joskus yritetty viettää Nuvvosjohkan varrella huonolla menestyksellä koska kaikki paikat olivat olleet jäässä. Sirkka Louhi kouluttautui aikanaan freskomaalariksi. Harrastuksena hän teki myös postikortteja, joita joku oli jopa käynyt ostamassa Sirkka Louhen poismenon jälkeen.

Harrastuksesta muisto on rakennuksen sisäovessa. Näin meille selvisi että tarina Nuvvusjohkan taiteilijasta elää ja on tosi.

Hannu Liljamo Owla

Saamelaisuus hyvin esillä Turun kirjamessuilla

Jouko Koivu

Sevettijärven lapsia valmistautumassa esitykseen.

Turun tämänvuotisilla kirjamessuilla 2.-4.10.2015 oli runsaasti saamelaisohjelmaa. Kustavi, Saamenmaa ja Ruotsi olivat tämän vuoden erikoisteemoja. Kustavin saaristokunnan ja saamelaisten yhteisellä esiintymislavalla ohjelmaa riitti tiiviisti koko ajan kaikille päiville. Sen lisäksi useammassa muussa paikassa oli lähes yhtä tiivis ohjelma. Ohjelma vaihteli Saamenmaan esittelystä koulutukseen, kieleen, lasten ja aikuisten kirjallisuuteen, runouteen, musiikkiin, käsitöihin, mytologiaan, historiaan ja moniin muihin aihepiireihin. Mukana olivat kaikki Suomen saamelaisryhmät ja myös naapurimaista oli pieniä ryhmiä. Mm. Sevettijärven kolttalasten esitys avajaisten yhteydessä herätti ihastusta. Huomionarvoista on, että saamelaiset näkyivät värikkäine asusteineen koko ajan koko messualueella.

Kaikki kolme päivää olisi saanut kulumaan helposti, mutta jo perjantai-iltana Kumpen ryhmä siirtyi Tunturiladun syyspäiville ja susiaisiin Rantasalmelle. Nämä tapahtumat olivat ihan liian lähellä toisiaan, joka rajoitti varmasti messuilla käyneiden tunturilatulaisten määrää. Sitä on vaikea sanoa, mutta Saamelaistoimikunnan lisäksi pystyin kuitenkin tunnistamaan jonkun sikäläisen logilaisen.

Kaikkiaan esiintyjiä oli 700, ohjelmanumeroita 450 ja eri näyttelytiloissa sadoittain tuote-esittelyjä, muita esittelyjä ja kirjallisuuden myyntipisteitä. Tunnettuja kirjailijoita ja poliitikkoja näkyi messuilla muutenkin kuin esiintymässä virallisesti. Lisäksi samaan aikaan järjestettiin Turun Ruoka- & Viinimessut, Keräily 2015 ja Levymessut. Niinpä ilman keskittymistä muutamaan pääasiaan tuollainen 21000 ihmisen kokoontumispaikka olisi pelkkää läpijuoksua ja raapaisua sieltä täältä.

Jouko Koivu

RETKI JOKKMOKKIN MARKKINOILLE

Tunturiladun saamelaistoimikunta järjestää matkan Jokkmokkin markkinoille 3.–6.2.2016.

Nämä markkinat ovat todella suuri tapahtuma Pohjois-Ruotsissa. Perinteet vievät aina vuoteen 1607, joten Jokkmokkin talvimarkkinoille saamelaiset ovat kokoontuneet ja tulleet markkinoimaan tuotteitaan jo yli 400 kertaa.

Tunturilatulaisilla on nyt mahdollisuus lähteä mukaan.

Majoitus on varattu neljälletoista Stormyrbergetin majatalosta läheltä Piteåta. Majoitus kolmelta yöltä maksaa à 58,50, mutta ei sisällä liinavaatteita eikä pyyhkeitä, siis omat mukaan.

Aamainen maksaa n. 8,-.

Päätutustumiskohde on tietysti markkinat kaikkine vivahteineen sekä saamelaiskulttuurin ja Ruotsin tunturialueen tasokas museo Ájtte Jokkmokkissa.

Matka varrella pysähdymme ihailemaan mm. Storforsenin mahtavaa koskea Bredselissä.

Matkaan lähdetään kimppakyydein ja kustannukset maksetaan autokunnittain. Kokoontuminen on menomatkalla Tornion ABC:llä.

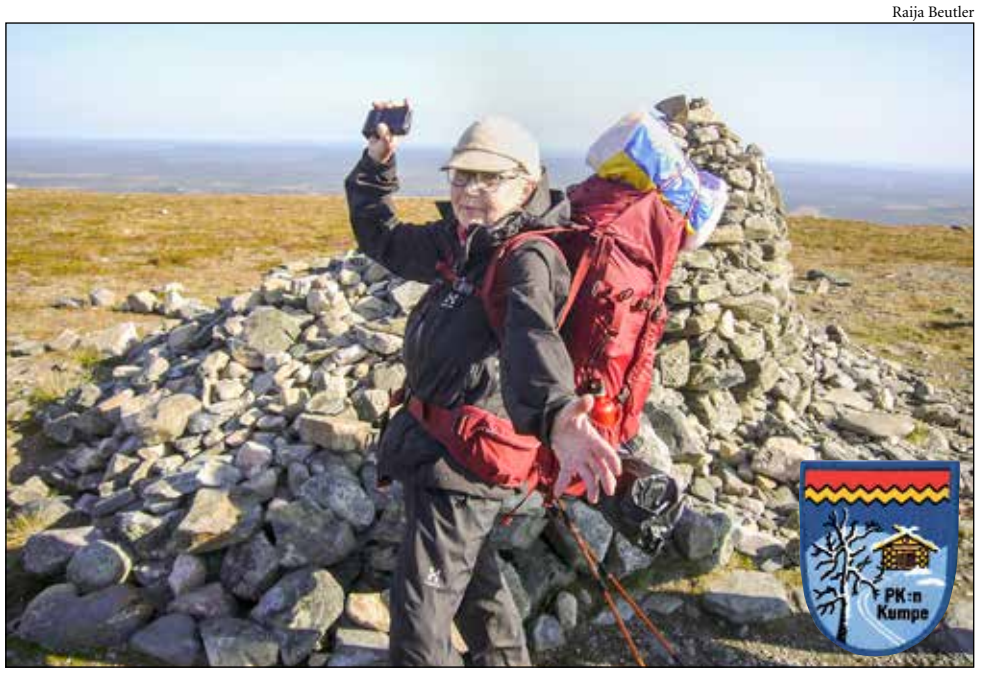
Tiedustelut: Jouko Koivu puh. 045 112 4712, sähköposti jouko.koivu@kotinet.com

Ritvis Loimio puh. 0405521037 ritva.k.loimio@jyu.fi

Sitovat ilmoittautumiset 15.1.2016 mennessä Johanna Nevalaiselle puh. 050 331 7876 tai johanna.nevalainen.1@luukku.com

Tunturiladun saamelaistoimikunta

Raija Beutler

Kirjoittaja Lumikeron huipulla.

Kumpen ruskavaellus ensikertalaisen kokemana

Pirjo Paloheimo

Lappi ja nimenomaan Lapin ruska on minua aina kiinnostanut ja vaellus, joten kaverini **Raija Beutlerin** ei paljon tarvinnut minua houkutella kaverikseen Kumpen ruskavellukselle 5.9–12.9.

Tarvikkeita aloin innokkaasti hankkia heti alkutalvesta. En ole koskaan ennen vaeltanut, joten hankintalistani oli pitkä. Raijan kanssa jaoimme hankintoja siten, ettei tullut minulle ylivoimaiseksi.

Kesällä harjoittelimme vaellusta ja rinkan kantamista, teltan pystytystä ja retkiruoan laittoa.

Hauskaa oli.

Junamatka aloitti seikkailumme. Lähdimme Karjaan asemalta 4.9 klo 14 kohti Joensuuta ja edelleen 5.9 klo 7 kohti Susikyröä.

Arkailin vähän muuta porukkaa. Kaikki tuntuivat olevan vanhoja kavereita keskenään ja jälleennäkemisen riemu näytti melkoiselta. Hyvin nopeasti olin kuitenkin osa heistä.

Saavuimme Susikyröön kaameassa vesisateessa pimenevässä illassa ja totesimme, ettei teltan pystytyksessä nyt ole mitään järkeä. Majoituimme tupiin kuka minnekin. Raija ja minä majoituimme suksienhuoltohuoneeseen (lue suksivarastoon). Se oli loistava sweetti. Saimme heti lempinimiksi Raija Swiks ja minä Rex ; haaaa!

Seuraavana aamuna 12 meistä lähti pitkälle vaellukselle. Edes tihkusade ei pilannut innostunutta mieltä.

Siosjoki.

Vuontisjärvikin tuli tutuksi.

Vaelluksemme aikana säät suosivat meitä. Valloitimme monet tunturit, sain monia ystäviä. Kaikki tsemppasivat toisiaan. Porukkahenki oli mahtava. En ole eläessäni nauranut niin paljon, enkä tainnut olla ainoa.

Kämpät, joissa paistoimme lettuja antikvariaatista ostamallani US- army-pannulla, olivat siistejä, tunturipurojen vesi oli parasta, mitä olen ikinä juonut. Teltan pystytys ja purku alkoivat sujua, maisemat olivat mahtavia, poroja vilisi joka käänteessä ja oppaamme **Jouko Koivu** antoi opastusta aiheesta kuin aiheesta.

Revontulia ihailimme neljänä yönä. Jouko jotenkin aina tiesi, minä yönä revontulet tulevat ja keskellä yötä kuului huuto ”revontulet”.

Tuollaiseen elämään olisi voinut tottua ja jäädä odottelemaan poroerottelua ja Lapin talvea ...niin se oli ihanaa. Mutta kaikki loppuu aikanaan. Lauantaina bussi vei meidät (47) Joensuuhun ja juna sunnuntaina Raijan ja minut Raaseporiin.

Iso kiitos kaikille mukanaolleille. Toivottavasti tapaamme Tenon maastoissa ensi syksynä!

Pirjo Paloheimo

Sää suosi ruskaviikolla.

Jäsenetuja tunturilatulaisille

Tommi Avikainen

Tunturilatu Ry:n jäsenenä olet oikeutettu Suomen Latu Ry:n jäsenetuihin. Lista eduista löytyy Latu&Polku-lehdestä sekä osoitteesta_http://www.suomenlatu.fi/jasenpalvelut/jasenedut.html

Listan etujen lisäksi jäsenalennuksia saat ainakin seuraavista myymälöistä:

Scandinavian Outdoor -10%

Halonen -15%

Kerhojen kannattaa myös olla yhteydessä oman paikkakunnan yrityksiin. Hyviä kokemuksia on saatu esimerkiksi jäsenilloista paikallisessa retkeilyliikkeessä. Moni kauppias on valmis antamaan lisäalennuksia siitä ilosta että saa talon täyteen asiakkaita.

TUNTURILADUN RETKIMUISTIO 4/2015

2015:

9.-14.12. **Kaamosvaellus Korvatunturille**
Ilmoittautumiset: Kari Vuohelainen, kari.vuohelainen@gmail.com, 045 342 2294

27.12.–3.1. **Kaamosvaellus Ukonjärvi (Ivalo) – Lemmenjoki** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset: Kirsi Hiltunen, kirhan@welho.com

2016:

31.1. **Puolipitkä (20km) umpihankihiihto Hyvinkään Petkelsuolla** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset: Mika Kiiski, kiiski.mika@gmail.com

12.-14.2. **Umpihankihiihdon MM-kisat Pudasjärvellä** (tunturikerhojen joukkueita kisaamassa)
Lisätietoja: www.umpihankihiihto.pudasjarvi.fi

19.–21.2. **Perinteinen hiihtoviikonloppu** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset 6.2 mennessä: Risto Heinänen, risto.heinänen@luukku.com, 050 326 3994

11.-19.3. **Hiihtoviikko Pallaksella.** (Geatki)
Ilmoittautumiset ja tiedustelut Satu Ojala 050 5234 844 tai satu.ojala@lauttakyla.fi 15.2. mennessä.

19.–20.3. **Juhlavuoden tunturivaelluksen hiihtotapahtuma Susikyrössä**
(TL retkitoimikunta, Njalla ja Owla)
Leikkimielisessä kilpailussa vaelletaan rastien kautta yöleiriin ja seuraavana päivänä takaisin Susikyröön. Osa rasteista on tehtävärasteja ja osa käyntirasteja ilman tehtävää. Osallistu kilpailuun omalla joukkueella tai tule mukaan talkoolaiseksi tai muuten vain kannustamaan ja nauttimaan yhdessäolosta.
Lisätietoja: Pentti Vainio, 050 66 518, po.vainio@saunalahti.fi

20.-27.3. **Vapaalaskua ja päiväretkiä Kilpisjärven ja Urttasjokilaakson maisemissa** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset 14.2.2016 mennessä: panu.loisa@gmail.com

25.3.-2.4 **Talvivaellus Lemmenjoki-Näkkälä** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset 14.2.2016 mennessä: Juha Kelkka, juha.kelkka@pp.inet.fi, 050 332 3239

24.4-1.5. **Patikointiviikko Kreetalla** (Kavtsi / Fysimera Oy)
Patikointiviikon hinta 790 € per henkilö + lennot arviolta noin 180 €
Ilmoittautumiset ja tiedustelut: Antti Teerisuo, antti.teerisuo@gmail.com, 0400 444 229

11.-12.6. **Melontaretki pääkaupunkiseudun edustalla** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset: Antti Teerisuo, antti.teerisuo@gmail.com, 0400 444 229

25.6.-2.7. **Melontaretki Ivalojoella, Lisma-Ivalo** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset: panu.loisa@gmail.com

26.6.-2.7. **Aikuinen-lapsi-vaellusviikko Susi-Talaksella** (Geatki) Tämä on yksi Tunturiladun juhlavuoden tapahtumista ja siihen voivat osallistua kaikki tunturilatulaiset. Isovanhemmille oiva tilaisuus perehdyttää lastenlapsia isovanhempien harrastuksiin. Ilmoittautumiset ja tiedustelut 27.5. mennessä Satu Ojala puh. 050 5234 844 tai satu.ojala@lauttakyla.fi

9.-16.7. **Kesävaellus Njurgalahti - Sulaoja** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset: Mika Kiiski, kiiski.mika@gmail.com

17.-24.9. **Nautiskeluruskavaellus Pöyrisjärven erämaa-alueelle** (Kavtsi)
Ilmoittautumiset 15.7. mennessä: Markku Arola, markku.arola@kolumbus.fi, 0500 777 554

HUOM. TAPAHTUMAT LÖYTYVÄT MYÖS TUNTURILADUN TAPAHTUMAKALENTERISTA, JOHON TEHDÄÄN PÄIVITYKSIÄ MYÖS LEHDEN ILMESTYMISAJANKOHTIEN VÄLILLÄ.

Yritetään saada vastinetta retkien järjestäjille.
Yksi parhaista palautteista on runsas osallistuminen.
Huomioi myös mahdolliset yhteiskuljetukset retkikohteisiin.
Niitä kannattaa tiedustella, vaikka kohteena on ”omat polut” retkikohteen suunnassa.

TUNTURILATU-LEHDEN 1/2016 RETKIMUISTIOON JULKAISTAVAKSI TARKOITETTU AINEISTO TULEE TOIMITTAA VIIMEISTÄÄN 8.1.2016 OSOITTEELLA PANU.LOISA@GMAIL.COM

Nettijulkaisua varten toivotaan lyhentämätöntä ilmoitustekstiä. Ilmoituksen vähimmäistiedot (Tunturiladun ja Suomen Ladun nettikalenterit):
- alkamis- ja päättymisajankohta
- kokoontumispaikka (osoite)
- viimeinen ilmoittautumispäivä
- yhteyshenkilön nimi, sähköpostiosoite ja puhelinnumero

Juhlavuoteen uuden puheenjohtajan johdolla

Tunturiladun tulevaa juhlavuotta vietetään uuden puheenjohtajan johdolla. Tunturikerho Kuoktea edustava **Kari Halinen** valittiin yksimielisesti Rantasalmen Järvisydämessä pidetyssä syyskokouksessa Tunturiladun puheenjohtajaksi. Nykyinen puheenjohtaja **Raimo Pahkala** kieltäytyi jatkopestistä. Hän kiitti tunturilatulaisia kärsivällisyydestä, yhteisistä kokemuksista ja muistoista, mutta muistutti samalla, että toimintaan tarvitaan muutoksia ja uusiutumista.

–Toivon kuitenkin, että niitä tehdään Tunturiladun perinteitä kunnioittaen, Pahkala sanoi.

Pahkalan työ Tunturiladussa jatkuu merkkivuoden juhlatoimikunnan vetäjänä.

Syyskokous ja susiaiset alkoivat Rantasalmella dramaattisesti. Rajusti puhallellut Valio-myrsky vei sähköt Järvisydämestä perjantain ja lauantain välisenä yönä. Kokouspäivä aloitettiin kynttilöiden valossa. Se sopi erinomaisesti keskiaikaishenkiseen ravintolamiljööseen, mutta aiheutti ylimääräistä päänvaivaa talon väelle.

Sähköt saatiin pelaamaan ja päivä kokouksineen jatkui savolaisen lupsakkaassa tunnelmassa. Vilkasta keskustelua käytiin johtokunnan jäsenten määrästä ja susisääntöjen muutoksesta. Johtokunnan jäsenten määrä muuttui Kari Halisen tekemän esityksen mukaiseksi äänestyspäätöksellä.

Johtokunnassa on nyt kahdeksan jäsenen sijaan kuusi jäsentä plus puheenjohtaja. Erovuoroisista johtokunnan jäsenistä uudelleen johtokuntaan valittiin Hannu Liljamo Owlasta ja Paul Pakarinen Logista. Uutena jäsenenä johtokuntaan tuli Njealljen Tuula Kirjonen. Johtokunnassa jatkavat Alppaksen Erkki Maununen, Kumpen Johanna Nevalainen ja Kuovzan Tuula Forström. Kavtsin Panu Loisa luopui johtokuntapaikastaan vedoten elämäntilanteeseensa.

Susisääntöihin tuli seuraava muutos: ”Susivastaava voi olla mukana outasusihaastatteluissa ja susianomuksien tekemisessä.”

Tunturilatu täyttää ensi vuonna 70 vuotta. Juhlavuoden teemana on Autiotupavuosi, tunnusesineenä Kupilka-kuksa ja tapahtumien tunnusesineenä tulitikkuaski.

Toimintasuunnitelmaan on kirjattu lukusia juhlavuonna toteutettavia tapahtumia, joista pääjuhla vietetään Kylpylähotelli Peurungassa 4.-6. marraskuuta. Tunturilatunäyttely kootaan Lapin maakuntakirjaston Rovaniemelle. Se on avoinna 1.-14. elokuuta. Tunturihiihtotapahtuma järjestetään 19.-20. maaliskuuta Susikyrössä. Samassa paikassa pidetään 23.-25. syyskuuta juhlasusiaiset. Va-Va-leiri on viikolla 30 (24.-30.7.). Leiriä Tunturilatu valmistelee yhdessä Suomen Ladun lastentoiminnan ja Metsämörri-ohjaajien kanssa yhteistyössä ja sinne kutsutaan avoimella kutsulla kaikki halukkaat mukaan.

Kevätpäivät pidetään Ylöjärvellä Kolbman isännöiminä 4.-6. maaliskuuta ja kesäpäivät Kuuskajaskarin linnakesaarella 5.-7. elokuuta. Niiden isäntänä toimii Geatki.

Tunturiladun tunnettavuutta halutaan parantaa osallistumalla paikallisiin ja valtakunnallisiin ulkoilu- ja erätapahtumiin sekä lisäämällä Tunturiladun ja kerhojen tapahtumien näkyvyyttä. Tunnettuus auttaa myös uusien jäsenten hankinnassa. Jäsenmäärää halutaan kasvattaa tasaisesti toimintaedellytysten turvaamiseksi. Jäsenhankinnassa panostetaan erityisesti nuoriso- ja perhejäsenyyksiin.

Tunturiladun taksat ja maksut sekä jäsenmaksut syyskokous päätti säilyttää entisellään. Talousarvio hyväksyttiin esityksen mukaisena.

Kokouksen alussa Njealljen Lea Sarkeala sai Tunturiladun huomionosoituksena susipannun ja Kavtsin Tuomo Väliaho Tunturilatu puukon.

Vuonna 1985 Tunturilatuun liittynyt Sarkeala toimi 14 vuotta Njealljen puheenjohtajana ja kahdeksan vuotta Tunturiladun johtokunnassa. Väliaho on toimittanut Va-Va-leireiltä kahdeksan kirjaa.

Teksti ja kuvat:
Seija Lipsanen

Sunnuntaiaamuna jumpattiin jäsenet vetreiksi Järvisydämen pihassa.

Johtokunnan kyselytunnin Raimo Pahkala ja Tuula Kirjonen aloittivat kynttilöiden valossa yöllä puhaltaneen Valio-myrskyn takia.

Njealljeläiset talkoilivat susiaisviikonlopun isäntinä Rantasalmen Järvisydämessä.

Tunturiladun uusi johtokunta. Vasemmalla Erkki Maununen (Alppas), pj. Kari Halinen (Kuokte), Hannu Liljamo (Owla), Tuula Forström (Kuovza), Paul Pakarinen (Logi), Johanna Nevalainen (Kumpe) ja Tuula Kirjonen (Njeallje).

Tunturiladun puukon saivat Tuomo Väliaho ja susipannun Njealljen Lea Sarkeala, jotka luovutti pj. Raimo Pahkala.

Seija Lipsanen

Susiaisissa vihittiin outasusiksi Leena Holopainen Tsietsasta (vas.), Pirkko Martikainen Tsietsasta, Outi Teikari Kuovzasta ja Eeva-Liisa Ålander Tsietsasta. Tunturisudeksi vihittiin Aune Kumpulainen Tsietsasta ja johtajasudeksi Anja Kylävalli Logista.

Uusia susia ja toiveita johtokunnalle

Marita Maula

Tunturikerho Njealljen isännöimä syyskokous ja susiaiset pidettiin Porosalmella Rantasalmella. Alueen jylhät kalliomaisemat luolineen, Saimaan rantoineen ja Järvisydämen keskiaista tunnelmaa huokuvine kokoustiloineen tekivät vaikutuksen tunturilatulaisiin.

- Mykistävä paikka, kuvaili puheenjohtaja Raimo Pahkala Järvisydäntä kokousväelle.

Susiaisten pitopaikkana oli tunnelmallinen, iso laavu, niin sanottu korkean paikan leiri, ylhäällä Porosalmen kukkuloilla. Rantasalmen oma noita, Porosalmen shamaani, kertoili susiaisissa mielenkiintoisa tarinoita alueen historiasta. Johtajasudeksi hän vihki Anja Kylävallin Logista, tunturisudeksi Aune Kumpulaisen Tsietsasta ja outasusiksi Leena Holopaisen, Pirkko Martikaisen ja Eevaliisa Ålanderin Tsietsasta sekä Outi Teikarin Kuovzasta.

Illanvietto jatkui susiaisten jälkeen ravintolarakennuksen Wiinikellarissa. Njealljen oma taikuri Pirjo hauskutti yleisöä tempuillaan ja Leena esitti runoja. Yhteislaulujen vetämisestä, säestyksestä ja illan päättäneiden tanssien musiikista vastasivat Arto Kivekäs ja Eija Kettunen.

Johtokunnan kyselytunnilla tunturilatulaisilla oli terveisiä varsinkin kämppätoimikunnalle. Toiveina esitettiin kämppäelämää helpottavia muutoksia eritoten Talakselle ja Kiisalle. Talakselle toivottiin yläkerran rappujen kunnostamista ja kaiteita niiden molemmille puolille sekä pysäköintijärjestelyjen parantamista. Kiisalle haluttiin keittokatoksen uuninluukun eteen suojaa, etteivät vaatteet pala sekä laiturin rappujen askelvälien lyhentämistä.

Raimo Pahkala muistutti, että talkootyötä kämpillä voi tehdä myös kämppäviikkojen yhteydessä. Polttopuiden tekeminen ja niiden kerääminen omilta tonteilta ovat yksi muoto. Talaksen alueelta ei kuitenkaan saa ottaa risuaikaan, sillä se sijaitsee erämaa-alueen sisällä eikä omalla tontilla ole kerättävää.

Myös juhlavuoden järjestelyistä ja Tunturiladun nettisivujen uudistuksesta kyseltiin lisää tietoa.

Viikonlopun ohjelmaan kuului lisäksi Juha ”Norppa” Taskisen elokuva Jäätä rakastavat, Elina Enhon esitys Linnansaaren kansallispuistosta ja sen kalasääskistä sekä Njealljen varapuheenjohtaja Seppo Häyrisen mielenkiintoinen kuvakertomus hänen kipparoimastaan venematkasta Huippuvuorille.

Syyskokoukseen ja susiaisiin osallistui yli 90 tunturilatulaista eri puolilta Suomea.

Tunturisusi Aune Kumpulainen sai noidalta oman annoksensa hokkua.

Uudet rääthyläiset

Outasusia vihittiin neljä.

Outasusi 55 on **Leena Holopainen** Tsietsasta, jolla on takana kuusi kesävaellusta ja yksi talvivaellus. Tuntureita hän on huiputtanut yli kymmenen. Outasusi 56 on **Pirkko Martikainen** Tsietsasta, jolla kesävaelluksia on kymmenen, yksi talvivaellus ja kymmenen huippua. Outasusi 57 on **Outi Teikari** Kuovzasta, joka on tehnyt 14 kesävaellusta, yhden talvivaelluksen ja huiputtanut yli kymmenen tunturia. Outasusi 58 on **Eeva-Liisa Ålander** Tsietsasta, joka on käynyt yhdeksällä kesävaelluksella ja yhdellä talvivaelluksella. Tuntureita hän on huiputtanut yli kymmenen.

Tunturisudeksi numero 1646 vihittiin **Aune Kumpulainen** Tsietsasta, joka on tehnyt 14 kesävaellusta, 12 talvivaellusta ja huiputtanut yli 40 tunturia.

Johtajasusi numero 186 on **Anja Kylävalli** Logista, jolla kesävaelluksia on takana 19, talvivaelluksia 22 ja huiputtanut yli 60 tunturia. Hän puntaroi harrastusnäytteessään Suomen kansallispuistoista luonnon suojelualueina ja retkeilykohteina.

Njealljen johtotroikka, sihteeri Pirjo Vainionpää, varapuheenjohtaja Seppo Häyrinen ja puheenjohtaja Tuula Kirjonen urakoivat tapahtuman erilaisissa järjestelytehtävissä.

Susiaisten rantasalmelainen noita testaamassa tunturisudeksi vihittävän Aune Kumpulaisen hiihtotaitoa.

Kämppätoimikunnan kuulumisia

Tunturilatumuisteluja vuosikymmenten takaa

Kevättalvella 80-luvun alussa Salla–Kiilopää-hiihtovaelluksen jälkeen olimme muutaman päivän Kiilopäällä. Pekka Huttusen johdolla meille kolmelle turkulaiselle miehelle oli annettu tehtäväksi valikoida metsähallituksen isosta kelopuupinosta Susi-Kiisalle seinähirret ,tontti oli hankittu vuotta aikaisemmin. Pekka oli antanut ohjeeksi, että noin 200 milliä olisi sopiva puun halkaisijamitta. Näin toimien Tunturiladulle ei tulisi kovin isoa laskua kelohirsistä.

Muistan, kun puistonvartija Luppo-Matti valikoi myös itselleen samasta pinosta keloja ja hän halusi isoja yli 400 milliä halkaisijaltaan olevia puita. Kiilopään hoitaja Rauni oli puolueeton mittamies ja Luppo-Matti oli ihmeissään, miksi hänelle tulee moninkertainen lasku seinähirsistä verrattuna Tunturiladun hankintaan, kun hirsiä oli kuitenkin saman verran juoksumetrejä.

No, miksi Matti halusi niin paksut seinät? Nyt myöhemmin Kiisalla käyneet ovat varmasti huomanneet, että Kiisan keloseinät ovat aivan sopivan kokoisia. Tästä se alkoi tuo Tunturiladun talkoissa mukana oleminen, ensin Pekan ja sitten Björkengrenin Sepon aikoina. Ja nyt olen itse saanut jatkaa heidän työtään jo 12 vuoden ajan. On ollut hienoa aikaa.

13 kesäkautta Lapissa

Tavoitteet on saavutettu. Kesällä saatiin pääosin valmiiksi jo yli 10 vuotta sitten asetettu tavoite peruskorjata ja lisärakentaa kaikki Tunturiladun Lapin kämpät niin, että ne vielä tulevinakin aikoina täyttäisivät viranomaisten ja tunturilatulaisten retkeilijöiden asettamat vaatimukset vapaa-ajan asumiselle lapinmaassa. Asianmukaiset sosiaalitilat ja jätehuoltoasiat kunnossa. Tässä tavoitteessa olemme viranomaisilta ja tunturilatulaisilta saadun palautteen mukaan onnistuneet erinomaisesti. Tästä tunnustuksesta suurkiitos Tunturiladun ahkeralle talkootyöväelle.

Tehtyä työtä yli vuosikymmenen ajalta

Kämppätoimikunnassa huolellisesti suunniteltu peruskorjaustyö aloitettiin 2000-luvun alussa. Ensimmäisen kolmen vuoden aikana kunnostettiin Susikyrön ison vanhan kämpän varastotilana oleva kellarikerros ja kylmäkellaritila poistamalla ensin kaikki lahonneet hirsirakenteet ja ylimääräinen maaaines ja tämän työn jälkeen sitten isoista harkoista muurattiin kivirakenteiset seinät poispuretujen puurakenteisten tilalle ja kylmäkellaritilaan asennettiin vielä lisäksi lämpöeristetty metalliprofiilikatto hygieniasyistä sekä luonnollinen vapaakiertoinen ilmastointi.

Näin mentiin kolme vuotta. Sitten seuraava kämppätoimikunnan tavoite oli vuosille 2005-2009 tehdä hyväksyttävä viranomaismääräykset täyttävä jätehuoltosuunnitelma kaikkiin Tunturiladun Lapin tukikohtiin. Näin tehtiin ja lisäksi vielä viranomaisten hyväksymät suunnitelmat toteutettiin käytännössä ja hyväksytettiin käyttöön yksi kerrallaan neljän seuraavan vuoden aikana.

Ja hyvä niin, koska hyvin pian nämä asiat tulivat valtakunnallisestikin isosti esille. Tunturilatukin on joutunut selvittämään näitä jätehuoltojärjestelmiään viranomaisille ja kyläkunnan edustajille, mutta kaikki on ollut ok. Suunnitelmat ovat sisältäneet kiinteistöjen kompostointijärjestelmät, kuivakäymäläasiat, viemäröinnin suodatin- ja imeytyskentät, kunnallisen jätehuollon, nuohoukset jne.

Tunturiladun talkootyöväki ehti tehdä paljon muutakin näiden jätehuoltorakennustyövuosien aikana. Susi-Kiisalla peruskorjattiin Pekan Kammi nyt olevaan asuun ja rakennettiin uusi nyt jo vuosia käytössä ollut keittokatos.

Talaksella uudistettiin pesuhuoneen lattia ynnä rakennettiin vanhan puuceen tilalle kokonaan uusi kuivakäymälärakennus 2009. Samoihin aikoihin Susikyröön valmistui myös uusi kuivakäymälä ja kahta vuotta myöhemmin saatiin valmiiksi Susikyrön keittokatoksen laajennustyö.

Sekä Kiisan että Kyrön keittokatostyöt edellyttivät rakennuslupaa ja kumpikin on lopputarkastettu ja hyväksytty käyttöön.

Viimeiset viisi vuotta on oltu pääosin Susikyrössä ja lähinnä uudisrakennustyössä. Pekan-Oskarin työvaiheet ja talkootyötunnelmat on kerrottu tarkemmin edellisissä Tunturilatulehdissä vuosina 2010-2014. Nyt kesällä 2015 tehdyt työt esitelty Tunturilatulehdessä nro 3 /2015.

Menneinä vuosina on tehty paljon muutakin. On pidetty hyvää huolta kämpistä, siivottu, hoidettu aina vuotuiset kiinteistön huoltotyöt, ilmoitettu ongelmista kämppäasioita hoitaneille henkilöille, luotu lumet katoilta, hoidettu polttopuuasiat ja pienimuotoiset korjaukset itsenäisesti, suoritettu kämppälaskennat ja pidetty hienosti yhteyttä Tunturiladun kiinteistöjen naapureihin jne.

Kämppätoimikunta on menettänyt hiljattain yhden jäsenensä. Lämmin osanotto Jukka Torpon omaisille. Jukka hoito hienosti Susikyrön uudisrakennuksen kaikki rakennuslupa- ja arkkitehtipiirustukset viranomaisvaatimusten mukaiseen kuntoon niin, että saimme rakennusluvan hankkeille. Jukka kävi myöhemmin työmaalla, kun se oli jo lähes valmis ja antoi lämpimästi palautetta hyvin tehdystä työstä talkootyöväelle. Annamme suuren arvon Jukan tekemälle työlle kämppätoimikunnassa ja hänen antamastaan lausunnosta toteutuneesta työstä.

Vuoden 2016 työt

Talkootyöt jatkuvat ensi kesänäkin taas niin, että viikolla 23 ollaan Talaksella ja viikot 24-25 lähinnä kämppäkierroksen merkeissä Kiisalla ja Kyrössä. Talaksella on enemmän työtä, noin 10 henkilölle, ja Kiisan ja Kyrön työt hoidetaan perinteisen kämppäkierroksen yhteydessä vähän pienemmällä porukalla. Asiasta tarkemmin seuraavassa lehdessä.

Kämppätoimikunta jatkaa ensi vuonnakin samalla porukalla kuin nyt vuonna 2015. Jukka Torpon tilalle ei oteta ketään, vaan työt jaetaan. Raimo Pahkala luopuu nyt 2015 vuoden loppuun mennessä Aihkin asioiden hoitamisesta ja luovuttaa asiakirjat ja avaimet kämppätoimikunnalle. Vuoden 2016 alusta Aihkin asioita hoitaa Aulikki Kuukkanen, hänkin kämppätoimikunnan jäsen. Kämppätoimikunnan jäsenten tehtävät esitetty Tunturilatulehdessä no. 1/2014.

Allekirjoittanut on saanut viettää upeita ja hienoja kesä- ja syysviikkoja lapinmaassa nyt jo 12 vuoden aikana toimiessaan kämppäisäntänä talkootyöviikoilla. Viikot ovat olleet hienoa yhdessäoloa, on ollut hyvää ruokaa, saatu uusia ystävyyssuhteita Lapin ihmisiin ja tunturilatulaisiin. On ollut mahdollisuus tutustua Lapin ihmisten arkielämään ja saatu tehdä yhteistyötä kolmen ison Lapin kunnan Enontekiön, Utsjoen ja Inarin viranomaisten ja yrittäjien kanssa.

Kiitän lämpimästi Tunturiladun puheenjohtajaa, johtokuntaa ja toimihenkilöitä sekä tunturilatulaisia ihmisiä tuesta, jota olen osakseni saanut näinä vuosina. Toivon, että Tunturilatu löytää tunturilatuhenkisen jatkajan tälle työlle, jonka olen kokenut arvokkaaksi luottamustehtäväksi. Tulevina vuosina kämppäisännän tehtävä tulee olemaan ehkä enempi kiinteistöjen kunnossapitoa ja varustelujen parantamista, eikä niinkään enää mitään uudisrakentamista.

Hyvää joulunalusaikaa kaikille Tunturilatulehden lukijoille

Pekka Kallio

PETIPAIKKAVARAUKSIA 2016

Susi-Talas 10/10
10.9.–17.9. Logi kerhoviikko

Susikyrö vanha kämppä 14/14
17.3.–21.3. Retkitoimikunta
2.4.– 9.4. Logi kerhoviikko
16.4.–23.4. Owla kerhoviikko
17.9.–24.9. Owla kerhoviikko

Varaukset voi tehdä joko itse suoraan varausjärjestelmän kautta tai ottamalla yhteyttä varausten hoitajaan.
Varaustenhoitaja 2015: Panu Loisa, panu.loisa@gmail.com, 0400 708 243
Varahenkilö: Kari Halinen, kari.halinen@iki.fi, 0400 483 885

Varausohjeet, maksutiedot yms. löytyy nettisivuilta:
www.tunturilatu.fi -> jäsenille -> Lapin kämpät

Juhlavuotenakin vaeltamaan

Tunturilatulaisille on ominaista ottaa haasteita vastaan ja niin tehdään myös 70-vuotisjuhlavuotenakin.

Tunturiladun retkitoimikunta on suunnitellut Kolmen valtakunnan rajapyykiltä rajapyykille-vaellusprojektin, johon voivat osallistua niin kerhot kuin yksityiset tunturilatulaiset vaellusporukatkin.

Tavoitteena on juhlavuoden aikana kulkea joko hiihtäen, meloen tai vaeltaen kolmen valtakunnan rajapyykiltä kartan mukaista reittiä mukaellen takaisin samaan paikkaan.

Reitti on jaettu yhteentoista eri osuuteen, joista neljä on talvireittejä ja seitsemän kesäreittejä.

–Kukin ryhmä voi valita haluamansa reittiosuuden niin talvelta kuin kesältäkin. Eikä se haittaa, vaikka saman osuuden valitsisi useampikin ryhmä, sanoo **Panu Loisa** retkitoimikunnasta.

–Ihanne olisi, että jokainen kerho lähtisi vaeltamaan yhden kesäosuuden ja yhden talviosuuden.

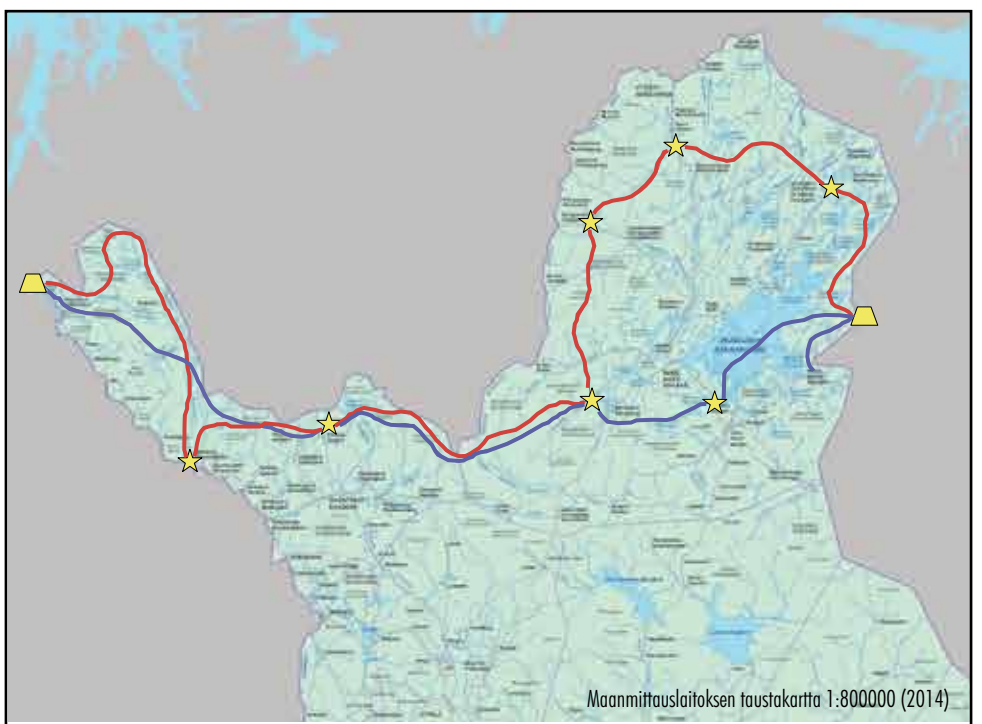
Tunturikerho Kavtsilla on jo ohjelmassaan talviosuudet 2 ja 3 eli Ukonjärveltä Njurgalahteen ja Njurgalahdesta Näkkälään sekä kesäosuus 4 eli Njurgalahdesta Sulaojalle.

–Retkitoimikunta toivoo, että kerhoissa tämä projekti otettaisiin innostuneina vastaan ja jokaiselle osuudelle saataisiin ryhmiä liikkeelle. Ryhmän koolla ei ole merkitystä, se voi olla vaikka kahden hengen ryhmä, sanoo Panu Loisa.

Kun kerhot ovat valinneet osuutensa, ilmoittavat he siitä retkitoimikunnalle, jotta toimikunta pysyy ajan tasalla, missä vaeltajia on liikkeellä ja milloin.

Tunturiladun 50-vuotisjuhlavuotena jäsenet kapusivat samaan aikaan mahdollisimman monelle tunturin huipulle. Kymmenen vuotta sitten vaellettiin Suomen rajoja myötäillen napapiirin itärajalta länsirajalle.

Tästäkin vaelluksesta tulee varmasti ikimuistoinen. Nyt vain ryhmiä kokoamaan.

Talvivaellusreitti (sininen)
1. (Nellim-)Muotkavaara-Ukonjärvi
2. Ukonjärvi-Njurgalahti
3. Njurgalahti-Näkkälä
4. Näkkälä-Kuohkimajärvi(-Kilpisjärvi)

Kesävaellusreitti (punainen)
1. (Kilpisjärvi-)Kuohkimajärvi-Markkina
2. Markkina-Näkkälä
3. Näkkälä-Njurgalahti
4. Njurgalahti-Sulaoja
5. Sulaoja-Kenesjärvi
6. Kenesjärvi-Sevettijärvi
7. Sevettijärvi-Muotkavaara(-Nellim)

Tunturilatu ry / retkitoimikunta

Koulutusta tarjolla

Nina Räike

Tunturiladussa on pitkät perinteet eri toimintamuotoihin liittyvässä koulutuksessa. Siihen kuuluu olennaisena osana myös verkostoituminen muiden saman alan toimijoiden kanssa. Koulutuksia järjestetään kaikille toiminnasta kiinnostuneille, sinun ei tarvitse olla vastuuasemassa osallistuaksesi kurssille. Muutama esimerkki ajankohtaisista tapahtumista antaa käsityksen, mistä on kyse.

Lokakuun lopulla seitsemän tunturilatulaista osallistui ”Latunen – lasten toimijoiden verkosto” koulutukseen Jyväskylässä yli 30 muun latulaisen kanssa. Saimme hyödyllisiä ideoita ja käytännönläheisissä työpajoissa kokeilimme itse, millaista ohjelmaa voitaisiin lasten tapahtumissa järjestää. Näitä oppeja hyödynnämme muun muassa juhlavuoden VaVa-leirillä sekä muissakin tulevissa tapahtumissa.

Tulevista koulutuksista esimerkiksi viikonloppuna 16.-17.1. Tunturiladun susivaliokunta ja retkitoimikunta järjestää Jyväskylässä yksipäiväisen koulutuksen susivastaavien ja retkenvetäjäverkoston toiminnasta kiinnostuneille (tarkka aika ilmoitetaan Tunturiladun nettisivuilla lähempänä). Samoin Suomen Latu tarjoaa moniin liikuntalajeihin ja järjestötoimintaan koulutuksia ja kannustankin kaikkia osallistumaan myös näihin. Lähes kaikki Tunturiladun ja osa Suomen Ladun koulutuksista ovat ilmaisia (esim. järjestökoulutus ja Lumikenkäily tutuksi –kurssi) ja joihinkin koulutuksiin osallistumisesta korvataan myös matkakuluja. Lisätietoja näistä koulutuksista löytyy Tunturilatu-, Latu&Polku- ja Liikuttaja-lehdestä, Tunturiladun nettisivujen tapahtumakalenterista sekä Suomen Ladun nettisivuilta Ulkoileosion alta. Liikuttaja-lehden puolestaan löydät Suomen Ladun nettisivujen Yhdistyspalvelut-osiosta.

Suomen Ladun koulutuksiin kannattaa lähteä mukaan.

Omasta kokemuksestani voin lämpimästi suositella kouluttautumista, se antaa monipuolisia eväitä toiminnan kehittämiseen ja uusia näkökulmia ulkoiluharrastukseen. Tunturikerhojen vastuuhenkilöille erityisesti suosittelen Suomen Ladun järjestökoulutusta, joka järjestetään vuosittain keväällä sekä liittokokousten yhteydessä pidettäviä täsmäkoulutuksia. Seuraavat järjestökoulutukset ovat 12.3.2016 Kouvolassa ja 19.3.2016 Harjavallassa, vuoden 2016 liittokokoukset ovat 22.-24.4. Lohjalla ja 21.-23.10. Nilsiän Tahkolla. Ota rohkeasti yhteyttä allekirjoittaneeseen tai koulutustoimikunnan Hanna-Mari Sinilehtoon, me opastamme mielellämme sopiviin koulutuksiin.

Kari Halinen

Onnittele 70-vuotiasta Tunturilatua

Juhlavuoden kunniaksi Tunturilatu haluaa kerätä Tunturiladun historiaa ja toimintaa jäseniensä ja Tunturiladun toiminnassa mukana olleiden kertomana. Aiheena ovat kolme teemaa, joihin jokaiseen toivomme tuotavan esille omat tarinansa:

–Miten tulin Tunturilatuun/tunturikerhotoimintaan mukaan?

–Mitä toiminta on tuonut minulle?

–Miten toivon Tunturiladun/kerhojen toiminnasta jatkossa?

Aineistosta tehdään kuvallinen julkaisu, jota on mahdollista tilata myös itselleen.

Jos päädyt kirjoittamaan omista kokemuksistasi niin oletusarvoina hyväksyt seuraavat asiat:

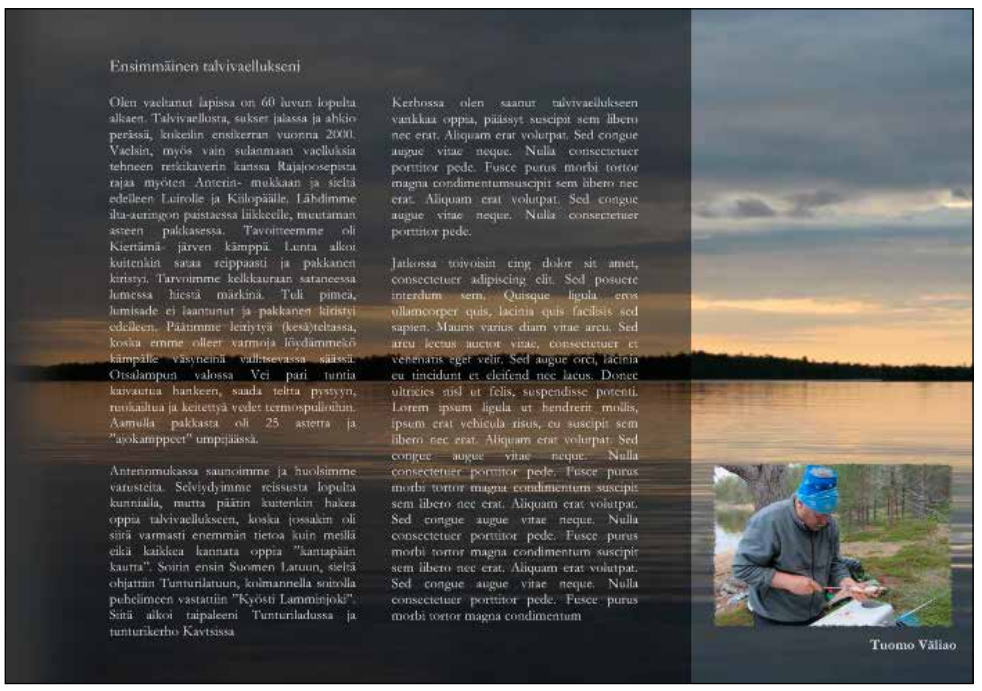
–Sinulla on käytettävissä yksi vaaka-A4 sivu, johon sijoitetaan kuvat ja teksti.

–Teksti 1250 merkkiä välilyönteineen (palsta)- maksimi 2500 merkkiä (2 palstaa), mikä tarkoittaa noin 150–300 sanaa.

-Tunturiladulla on julkaisuoikeus kuviin ja tekstiin.

-Tunturiladulla on oikeus valita kuvia ja muokata tekstiä sitä oleellisesti muuttamatta, taittoteknisistä syistä.

Kuva-aiheet tekstiin liittyen, ainakin kirjoittajan omakuva on suotavaa.

Mallisivu juhlajulkaisusta.

Aineistoa voi lähettää osoitteeseen:

Tuomo Väliaho
Rantalankatu 8 as.2
39700 Parkano
+358 40 504 2926
tuomo.valiaho@ippnet.fi

Lähetysohjeita:

–Sähköpostiin vain tekstit, mielellään Word-tiedosto.

–Kuvat (ja myös tekstit) sähköisesti muistikortilla/cd-levyllä/muistitikulla annettuun osoitteeseen tai pilvipalveluun (erillinen ohje saatavissa Tunturilatu-lehdestä).

–Kuvien tiedostomuoto JPG.

–Kuvia ei tarvitse käsitellä vaan ne voi lähettää sellaisenaan.

–Kuvat/tekstit fyysisinä paperikopioina annettuun osoitteeseen.

–Liitä mukaan palautuskuori varustettuna osoitteella ja postimerkillä, jos haluat aineiston palautusta.

Aineiston lähetys maaliskuun 2016 loppuun mennessä. Kirjoituksia kuitenkin otetaan mieluiten vastaan mahdollisimman pian, että ei tule lopussa ruuhka.

Lisätietoja voit kysyä lähetysosoitteesta.

Ei muuta kuin muistelemaan.

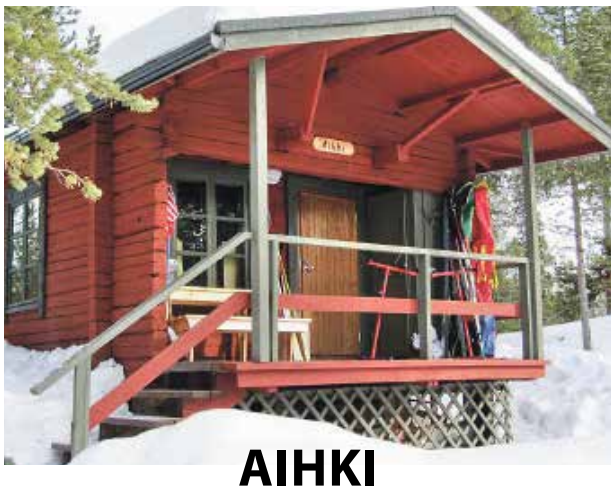
Terveisin Tunturiladun juhlavuoden toimikunnan puolesta

Raimo Pahkala

Joululahjaksi lapsille, lapsenlapsille, koko suvulle, juhlavuoden Tunturilatu 70 v. juhlaesine

Hinta 15.00 /kpl + postituskulut
Koko 2,1 dl; paino 83 gr
Tilaukset Marja-Liisa Mäki,
marja-liisa.maki@pp.inet.fi tai 040 718 1719

AIHKI

Aihkin tummat, ajan patinoimat, käsinveistetyt hirsiseinät huokuvat rauhaisaa tunnelmaa.
On hiljaisuutta ja kiireetön olo.
Keho rentoutuu ja sielu lepää tunturissa käynnin ja saunan löylyjen jälkeen.
Tule hellimään itseäsi Aihkissa.
Olet sen ansainnut.

Vuonna 2016 varattuja viikkoja ovat:
8, 10–16, 23, 24, 30 ja 38

Tarkista vapaat viikot Tunturiladun nettisivuilta.

Vuorokausimaksu vuonna on 30,00 €/koko mökki.
Varaukset 31.12.2015 saakka
Raimo Pahkala 040 839 6638 tai raimo.pahkala@nic.fi
Varaukset 1. 1. 2016 alkaen
Aulikki Kuukkanen 040 577 4100 tai
aulikki.kuukkanen@tunturilatu.fi

Erätaitoja ja elämyksiä
Tunturilatu

Tunturilatu ry Juhlavuoden 2016 Tunturilatu 70 v. tapahtumat

* Seita Susikyröön, rakennetaan koko kesän ajan, vihitään Susiaisissa
* Autiotupabongaus
* Juhlavuoden tunnusesine, Tikkuaski tarroineen
* Juhlavuoden myyntiesine, kupilkapakkaus
* Tunturihiihtotapahtuma 19.– 20.3. Susikyrössä
* Rajalta rajalle -hiihto, eri vaihtoehtoja
* Kevätvuosikokous – kevätpäivät 4.–6.3.
* Nuorisovaellus 27.6.–2.7. Susi-Talaksella
* Vava-leiri 24.–30.7. Susikyrössä
* Tunturilatunäyttely Rovaniemellä 1.–14.8.
* Kesäpäivät 5.–7.8. Kuuskajaskarin linnakesaari
* Seniorivaellus Kotkan seudulla elokuussa
* Susiaiset 23.–25.9. Susikyrössä
* Juhlajulkaisu TL-lehti 3/2016
* Syysvuosikokous 5.11. Peurunka
* Pääjuhlatapahtuma 4.–6.11. Peurunka
* Harrastusnäyttely 4.–6.11. Peurunka
* Jäsenten kertomaa, teksti- ja kuvateos kokemuksistasi

Tuote kunnossa, miten osanotto?

Tunturiladun jäsenten keskiikä on noussut huolestuttavasti viimeisen kymmenen vuoden aikana. Tuosta huolimatta olemme uskaltautuneet järjestää hiihtotapahtuman toivoen sen tuovan uusia tuulia ja uutta intoa toimintaamme. Ehkäpä joku uusi retkeilijäkin löytää tätä kautta hienon tunturilatulaisen joukon.

Susikyrö19.-20.3.2016

Juhlavuoden ensimäisiä yhteisiä tapahtumia tulee olemaan Hiihtovaelluskisa Susikyrössä ensi maaliskuussa. Siinä palataan käytännössä Tunturiladun toiminnan alkulähteille. Perustettiinhan järjestö nimenomaan kehittämään tunturihiihtoa ja Lapissa tapahtuvia eräretkiä.

Järjestelyt ovat olleet käynnissä heinäkuulta saakka. Tilanne tätä luettaessa on sellainen, että reitti on suunniteltu, rastipisteet määritelty ja tehtävät valmiina. Suuri kiitos lankeaa Palosaaren Raiskille ja tunturikerho Njallan porukalle sitoutumisesta tapahtuman järjestelyihin vaikka heille useille kyseinen aika on työssä sesonkia. Samoin ratamestari Mourujärven Olli on sitoutunut tunturilatulaisella hengellä mukaan.

Sanalla sanoen; tapahtuma on toteuttamista vaelle valmis. Puuttuvat vain osallistujat, joiden ilmoittautumisaika päättyy 31.1.2016.

Haasteita

Tunturiladun johtokunta haastaa kaikki kerhot mukaan. Suuremmat kerhot useammalla joukkueella ja pienemmistäkin joukkue pari mukaan.

Allekirjoittautunut haastaa johtokunnan mukaan vaikka pari sen jäsentä onkin toimitsijatehtävissä. Haastan samoin susivaliokunnan mukaan kisaan. Susikyrössä tavataan suurella joukolla nauttien tunturihiihdosta !

Vaelluskisa – mitä se on?

Tapahtumassa vaelletaan rastilta rastille suorittaen helppoja ja pääasiassa leikkimielisiä tehtäviä. Vaikka reitti myötäilee alueen latuverkostoa, niin latusuksilla voi olla pulassa, ellei ole teräshankiaikaa. Pakollisena varusteena ovat teltta/laavu ja yöpymiseen tarvittavat välineet, ruoanvalmistusvarusteet sekä vuorokauden muona.

Lauantaina 19.3.16 ensimäinen joukkue starttaa klo 10.00 päivän matkan ollessa rapiat 20 kilometriä. Tehtävärasteja ensimmäisenä päivänä on kuusi ja kaksi lisäpisteitä antavaa kylmärastilla käyntiä.

Yöpymisrasti on Hannukurussa.

Toinen päivä on hieman reilut kymmenen kilometriä sisältäen kolme tehtävärastia ja kaksi lisäpiteitä antavaa kylmärastia. 'Siinä se !

Muuta tärkeää

Yöpyminen ennen kisaa on Susikyrössä mahdollista kaikissa Oskari-kämpissä. Vuontispirtti on myös luvannut järjestää tarvitseville majoitusta ja kaikkia Raattaman Kyrön alueen majapaikkoja kannattaa kysyä.

Lisäksi kisailijoilla on mukana omat teltat ja järjestäjät voivat tarvittaessa pystyttaa lämmitettävän armeijan puolijoukkueteltan. Tarpeista kannattaa kertoa ilmoittautumisen yhteydessä.

Joukkueet ovat kaksihenkisiä ja osallistumismaksu on 40 euroa joukkueelta. Se sisältää kisa-aineiston, vaelluksen jälkeen kuumat mehut tai kahvit ja saunan Susikyrössä.

Sarjoja on kaksi: nuorisosarja alle 60-vuotiaat ja seniorisarja, johon pääsevat joukkueet, joiden jäsenten yhteisikä on 120 vuotta tai yli.

Ilmoittautumisen yhteydessä tulee maksaa osallistumismaksu Tunturiladun tilille FI07 3636 3001 7875 88 viitteellä 4145.

Tapahtuma on vain viikkoa ennen Pääsiäistä. Pohjoiseen lähtijäin kannattaa liittää Tunturihiihtotapahtuma muun Lapin matkan yhteyteen. Jatkoksi voi lähteä vaellukselle tai vaikkapa Kavtsin tapaan vapaalaskukurssille Yliperälle. Järjestäjät toivovat runsasta osanottoa, joka olisi paras palkinto asian kimpussa puurtamiselle. Jokainen, joka on jaksanut lukea tämän kaiken tähän saakka on potentiaalinen osanottaja.

Tervetuloa.

Pentti Vainio
tapahtumavastaava
po.vainio@saunalahti.fi
050-66518

Nyt vauhdilla kokoamaan joukkueita. Molemmissa sarjoissa on vielä tilaa.

KAUPPA AUKI

TUNTURILADUN TARVIKKEITA VOI TILATA YHDISTYKSEN RAHASTONHOITAJALTA:
marja-liisa.maki@pp.inet.fi tai 040 718 1719.
Tarvikkeet toimitetaan postitse tai sopimuksen mukaisesti.
Tarvikkeita on myynnissä myös Tunturiladun yleisissä tapahtumissa.

MYYTÄVÄT TARVIKKEET

	á
Hihamerkki	1,70
Pinssi	1,70
Susimerkki	5,00
Susimerkki nauhalla	6,80
Tunturilatu-tarrat (12 pientä tarraa)	2,00
Tunturilatu-tarra (iso)	1,30
Viiden vuosikymmenen vaellus -kirja	15,00
Kuudes vuosikymmen -kirja	15,00
Historiikit (kaksi kirjaa)	25,00
Kupilka -kuksa	15,00

Susimerkit myydään vain vihityille susille.

Kämppien avaimen voi lunastaa kaksi vuotta Tunturiladun jäsenenä ollut henkilö. Avaimen lunastushinta on 120 €.
Avainanomuslomakkeen saa nettisivuilta.
Avain toimitetaan postiennakkona.

MAKSUASIOISTA

Tunturiladun pankkitili on S- Pankki
IBAN FI07 3636 3002 7875 88 BIC TAPIFI22.
Tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut.

KÄMPPIEN KÄYTTÖMAKSUT

Kämppämaksuja suoritettaessa käytetään viitenumeroita.
Kämpillä on edelleen rahalippaat, johon maksun voi suorittaa.
Kämppämaksu vuonna 2015 on Susikyrö 10 €/hlö/vrk (vieras joka ei ole jäsen 15 €/hlö/vrk), Susi-Talas ja Susi-Kiisa 7 €/hlö/vrk (vieras, joka ei ole jäsen 10 €/hlö/vrk). Alle 12-vuotiailta ei peritä kämppämaksua. Kämppien viitteet: Susikyrö 505, Susi-Talas 602, Susi-Kiisa 709.
Varauskämppä Aihkin varaukset: raimo.pahkala@nic.fi, 040 839 6638. Aihkin kämppämaksu on 30 €/vrk/koko kämppä. Aihkin viite 806.

Tunturiladun 70-juhlavuoden aikana tuomme esille ainutlaatuisen autiotupajärjestelmän, jollaista ei ole muualla maailmassa.
Erämaiden autiotuvat ja -kammit ovat tarjonneet monille väsyneille vaeltajille lepopaikan ja myrskyn aikana suojapaikan.
Yli 200 vuoden aikana tupia on rakennettu eri puolille maatamme, pääasiassa Lappiin. Autiotupien käyttötarkoitus on muuttunut, sillä ennen ne olivat pitkillä erämaataipaleilla virkamiesten ja kauppiaiden sekä muiden "asiallisten" kulkijoiden yöpymispaikkoina, mutta nykyään pääasiassa retkeilyä harrastavien levähdys- ja taukopaikkoina.

Autiotupavuodelle on alustavasti suunniteltu monenlaisia tapahtumia, joista seuraavassa lyhyesti:

- Pyritään käymään mahdollisimman monella tuvalla. Tavoitteena yli 70 tupaa.
- Laitetaan vieraskirjojen väliin vetoomus ainutlaatuisen autiotupajärjestelmän säilyttämisen puolesta. Vetoomus kohdistetaan niin ylläpitäjille (kunnossapito, säilytys) kuin käyttäjillekin (siisteys, säästäminen).
- Viedään tuville joku muistoesine ja tehdään esimerkillinen siivous poistuttaessa.
- Valokuvauskilpailu kaikille tunturilatulaisille aiheena autiotuvat ja kammit.
- Kuvakisan palkintojen jako ja kuvat ovat esillä syksyllä 70-v. juhlassa.
- Tunturiladun tapahtumissa järjestetään kuvanäyttely tunturilatulaisten rakentamista autiotuvista ja -kammeista.
- Kunnostetaan ja siivotaan tupia mahdollisten talkooryhmien toimesta.
- Vava-leirin osanottajille järjestetään "ikimuistoinen" tapahtuma jollakin lähituvalla.
- Rajalta rajalle vaellustapahtumassa käydään myös autiotuvilla.

Vuoden 2016 ensimmäisessä Tunturilatu lehdessä kerrotaan asioista tarkemmin. Loppusyksystä tehdään yhteenveto.

Yhteyshenkilönä Matti Rekola, rekomatti@gmail.com

Kolmelle käsiparille tarjolla mielenkiintoista talkootyötä

Tunturilatu etsii uutta

Jäsensihteeriä
Taloudenhoitajaa
Tiedottajaa

Jäsensihteeri

Olisitko sinä kiinnostunut liittymään mukaan Tunturiladun vapaaehtoisten toimihenkilöiden joukkoon? Tunturiladun jäsensihteerinä tehtäviisi kuuluu mm. "Tervetuloa Tunturilatuun" -kirjeiden postittaminen uusille jäsenille, yhteydenpito Suomen Ladun jäsenpalveluun, Tunturiladun jäsenrekisterin pääkäyttäjänä toimiminen, tunturikerhojen jäsensihteerien opastaminen ja neuvominen ja jäsenasioista raportoiminen johtokunnalle. Halutessasi voit myös osallistua Tunturiladun johtokunnan kokouksiin ja erilaisten toimikuntien toimintaan.

Lisätietoja jäsensihteerin tehtävistä voi kysellä sähköpostitse Tunturiladun nykyiseltä jäsensihteeriltä Tiina Loisalta osoitteesta tiina.loisa@tunturilatu.fi.
Tehtävien hoitoon vaaditaan tietokoneen käyttötaitoja.

Taloudenhoitajaa

Tunturiladun taloudenhoitajan tehtäviin kuuluu huolehtia raha-asioiden hoidosta, kirjanpidosta tilinpäätökseen.
Talousarvion valmistelu työvaliokunnan kanssa ennen johtokunnan käsittelyä.
Jäsentuotteiden ja kämppien avainten myyminen, avainrekisterin ylläpito.
Mahdolliset muut johtokunnan antamat tehtävät. Taloudenhoitajalla on mahdollisuus osallistua Tunturiladun johtokunnan kokouksiin.
Talkootyö vapautuu 2017 vuoden alusta.
Lisätietoja saa nykyiseltä taloudenhoitajalta marja-liisa.maki@pp.inet.fi

Tiedottajaa

Tiedottajan tehtäviin kuuluvat neljä kertaa vuodessa ilmestyvän Tunturilatu-lehden toimitussihteerin tehtävät eli lehden taitto, ulkoasun kehittäminen ja aikataulutus. Lehti jaetaan ensi vuonna Latu ja Polku-lehden välissä.
Tiedottaja toimii myös tiedotustoimikunnan puheenjohtajana ja vastaa yhdessä Tunturiladun puheenjohtajan kanssa tiedottamisesta. Tiedottajalla on mahdollisuus osallistua Tunturiladun johtokunnan kokouksiin.
Tehtävä edellyttää taitto-ohjelman käytön ja toimittajan työn osaamista.
Talkoopesti vapautuu vuoden 2017 alusta.
Lisätietoja voit kysellä nykyiseltä tiedottajalta Satu Ojalalta sähköpostitse satu.ojala@tunturilatu.fi tai puhelimitse 050 5234 844 virka-ajan ulkopuolella.

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Tunturilatu ry
Päätoimittaja: Raimo Pahkala
Honkakatu 10, 87100 KAJAANI
puh. 040 839 6638 raimo.pahkala@nic.fi
Toimitussihteeri:
Satu Ojala, Huittisten Sanomalehti Oy,
Pl 36, 32701 HUITTINEN
pt. 045 327 5650, pk 050 5234 844
satu.ojala@lauttakyla.fi
Tiedotustoimikunta:
Satu Ojala (pj), Raimo Pahkala,
Iitu Gerlin, Paul Pakarinen
Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm,
¼ sivu 290 euroa,
½ sivua 540 euroa
Koko sivu 900 euroa
Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy

Painopaikka:
Westpoint, Rauma

Ilmestymisaikataulu 2016:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
1	**15.1.**	**19.2.**
2	**4.3.**	**15.4.**
3	**29.7.**	**9.9.**
4	**28.10.**	**25.11.**

Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Suomen Ladun jäsenpalvelun kautta,
puh. 044 722 6301 tai jasenpalvelu@suomenlatu.fi
tai postitse:
Suomen Latu ry,
Jäsenpalvelu,
Radiokatu 20,
00240 HELSINKI

SUOMEN LATU

Huittisten Eränkävijöiden vuosiin ensimmäinen Lapin-leiri sujui erinomaisen hyvin. Essi Saari nautti tunturimaisemista.

Eka kertaa yhdessä

Huittisten Eränkävijöiden aloitteesta partiolaiset ja Tunturikerho Geatkin porukka yhdistivät voimansa ja järjestivät Susikyrössä yhteisen leirin heinäkuun lopulla. Kaikkiaan leiriläisiä oli 36.

Leiriviikon ohjelmasta leijonan osan veivät vaellukset. sillä vaeltamaan partioilaiset halusivat nimen omaan päästä ja avukseen he tahtoivat Geatkin vaeltajia.

Hetta-Pallas-reitti jaettiin kahteen osaan. Kun lauantaina oli saavuttu Susikyröön, heti sunnuntaina vaellusporukka lähti Pallakselle vaeltaen sieltä Susikyröön. Se oli järkevä ratkaisu, sillä ilma oli sumuinen ja näkyvyys heikko aina Rihmakuruun asti. Osan matkasta vettä satoi ihan riittävästi, mutta kun lopulta pääsimme Nammalaan, keli oli kuivunut. Seuraavana päivänä loppumatka Susikyröön kuljettiin jälleen sateessa.

Tiistaina ohjelmassa oli vesipäivä, jolloin Raiski Palosaari tuli opastamaan leiriläisiä melonnassa. Monelle lenkki Vuontisjärvellä oli se ensimmäinen. Osa porukasta onki ahkerasti ja sai myös saalista.

Keskiviikkona puolet leiriläisistä lähti vaeltamaan Susikyröstä Hettaan ja osa Ketomellasta Hettaan. Ketomella oli vaeltajille pettymys, sillä puheista huolimatta Ketomellan pitkospuita ei oltu uusittu. Reitti puusilppuineen ja rautanauloineen oli jopa vaarallinen kuljettava.

Hetassa vaellusporukat olivat perjantaina, väsyneinä mutta onnellisina. Pasin kyydissä porukka pääsi saunomaan, syömään ja nukkumaan sänkyyn telttaöiden jälkeen. Lauantaina bussin nokka käännettiin kohti etelää.

Ensimmäinen yhteinen leiri oli positiivinen kokemus. Susikyrö osoitti toimivuutensa ei kä ongelmia ollut.

Partion ja tunturikerhon yhteistyö toimi hyvin, sillä molemmat ovat hengeltään samanlaisia ja Tunturilatu on hyvä paikka jatkaa toimintaa partiovuosien jälkeen.

Satu Ojala

Kuvat leiriläisten ottamia

Tästä on hyvä jatkaa. Yksi takana, 54 edessä.

Raiski ohjasi vesipäivän melontaosuuden ja siitä etenkin nuoriso nautti.

Vaellus jaettiin kahteen osaan. Toinen vaellus alkoi Susikyröstä ja päättyi kolmantena päivänä Hettaan. Sää suosi kulkijoita.

Malla ja kunnon lappilainen porokinnas.

Lähes koko porukka koossa. Susikyrö toimi erinomaisesti 36 leiriläisen tukikohtana, sillä kaikki majoittuivat sisätiloissa. Suurin osa ryhmästä oli vaelluksella viitenä päivänä.

Keittiössä riitti kiirettä niinä päivinä, kun koko porukka oli kasassa. Emännän avuksi tulivat kaikki jotka ehtivät.

Tuija-Noora Autto kertoi lappilaisista käsitöistä ja etenkin nahan muokkauksesta.